

Skrytá tvář české literatury

věnováno Františku Derflerovi

/Cyklus večerů poezie/

+

„Mocenské zlomy od roku 1948 s sebou přinášely vyklizení celých generací a jejich kulturní práce do stoupy, do hermetického a neproniknutelného uzamčení v knihovnách a archívech tak dokonale, že se mnohá jména nesměla ani vyslovit, neřkuli citovat. (...) Nevím, jak se to nazývá u jiných národů, ale já plně pocituji vděčnost za jejich dílo a život. Nazvu to česky citem kulturní vděčnosti za to, že jsem kdysi v mládí směl vstoupit do duchovní atmosféry a do tvůrčího plenéru jimi vytvářeného, i když s mnohými jsem povahou vlastní práce, uměleckými, případně jinými názory nesouvisel, anebo právě proto, že nesouvisel. S většinou jsem posléze sdílel společný osobní osud.“

Zdeněk Rotrekl

Skrytá tvář české literatury

Sixty-Eight Publishers, Toronto 1987

„František Derfler promyšleně vybíral mezi spisovateli a básníky totalitním systémem umlčovány a persekvanými, často nábožensky orientovanými, hledal umělce izolované v exilu zahraničním i domácím, filozofy s existenciálně duchovním, nebo výrazně skeptickým a kritickým uvažováním o stavu současné společnosti a o postavení člověka v ní, o hledání lidské identity ve světě zahlcovaném technikou, o zodpovědnosti, pokoře a neklidu tázání, tj. pohyboval se v okruhu autorů, jejichž duchovní rozměr a z něho plynoucí vidění světa byl pro vládnoucí, neživotně strnulý a mumifikovaný establishment nepřijatelný a jejichž jména a díla byla v oficiální české kultuře určena k zapomnění a tudíž k zániku.“

Margita Havlíčková

Východiska Divadla U stolu

In *Člověk ve světle slova*

JAMU, Brno 2016

„Vstoupí-li interpret do svobodného prostoru vytvořeného básníkovou jazykovou evokací, vede jej schopnost ‚uvidět‘ to, o čem mluví, k možnosti vstípit ostatním své vidění, tedy interpretovat, zevnitř uchopit text plně svou představivostí a vcítěním, slovem jednat. (...) Člověk žije ve světle slova, řeči. Skrze ně se zabydluje ve světě, skrze ně se mu svět stává srozumitelným. Slovo nás obrací k druhým, navštěvuje mlčením i odkazuje k nevyslovitelnému pozadí slova.“

František Derfler

Mluvit k oku posluchače

Profesorská přednáška, 2008

+

Cyklus setkání s duchovně orientovanými básníky, kteří se koncem osmdesátých let zdáli být zapomináni, z nichž většina však přežila.

Bohuslav Reynek – září
Josef Palivec – říjen
Jan Čep – listopad
Josef Kostohryz – prosinec
Ivan Jelinek – leden
Václav Renč – únor
Jan Dokulil – březen
Ivan Blatný – duben
František Daniel Merth – květen
Jan Zahradníček – červen

V duchu večerů poezie uváděných v Divadle U stolu nejde o nějaká neosobní koncertní provedení, nýbrž o přátelskou besedu s pamětníky, milovníky, hudebníky a přednášeči.

Vhodné jak pro ty, kterým tito básníci změnili svět, tak i pro ty kteří se s nimi teprve chtějí seznámit.

Účinkují: Michal Bumbálek, Lukáš Rieger a hosté

Dramaturgická spolupráce: Karel Komárek a Ladislav Čumba

Zařizuje a řídí: Petra Konvicová